

dig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 3, med fængsel indtil 4 år.

I Udlændingeloven med kommentar af Herman Langlouis m.fl., 2. udgave, side 385 f, er det om bestemmelsen i § 59, stk. 3, 1. pkt., bl.a. anført, at forsættelig bistand til en udlændings ulovlige indrejse kan antage mange former. Bl.a. kan bistanden bestå i at hjælpe en udlænding over grænsen, enten ved at skjule den pågældende i et bagagerum, eller ved fra en bil at sætte den pågældende af på den tyske side af landegrænsen og senere samle udlændingen op, efter at denne har passeret grænsen illegalt.

Herudover nævnes som eksempel den bistand, som en herboende person yder udlændinge, som ikke har ret til opholdstilladelse, men som ved urigtige oplysninger eller svigagtige fortællelser alligevel søger at skaffe sig adgang til landet med henblik på fast ophold.

For så vidt angår den konkrete strafudmåling i forbindelse med en dom for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3, 1. pkt., må det antages at være en strafskærpende omstændighed, hvis overtrædelsen antager en erhvervs-mæssig eller professionel karakter, eller hvis der er tale om indsmugling over grænsen, jf. den kommenterede udlændingelov, side 385 og 386.

Personer, der medvirker til familiesammenføring på et bevidst urigtigt grundlag, kan endvidere ifalde straf og erstatningsansvar efter forskellige bestemmelser i udlændingeloven og straffeloven.

Efter straffelovens § 163 straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 4 måneder bl.a. den, som til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver urigtig skriftlig erklæring.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 4, kan udlændingemyndighederne kræve, at en person, der afgiver en erklæring til oplysning i sager, der henhører under udlændingeloven, afgiver erklæringen på tro og love. Afgivelse af en sådan erklæring på tro og love indebærer, at afgivelse af urigtig erklæring vil kunne straffe med bøde, hæfte eller under skærpente omstændigheder med fængsel indtil 2 år, jf. straffelovens § 161.

Endvidere fremgår det af udlændingelovens § 40, stk. 5, at den, der ved at afgive en urigtig erklæring eller på anden måde medvirker eller søger at medvirke til, at en udlænding opnår en opholdstilladelse ved svig, skal erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens

indrejse, ophold og udrejse og ved udlændingens sags behandling.«

Indenrigsministeriet har endvidere oplyst:

»at Udlændingestyrelsen i sager om familiesammenføring, hvor det konstateres, at ansøgeren eller referencen har eller må antages at have overtrådt de oven for nævnte bestemmelser i udlændingeloven og straffeloven, efter en konkret vurdering foretager politianmeldelse af den pågældende, medmindre der er tale om bagatelagte forhold.«

Spm. nr. S 54

Til statsministeren (6/10 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil statsministeren redegøre for, hvor grænsen går for, hvorledes en fagminister må opføre sig i relation til, at opførslen kan udløse retssager fra EU-systemet og dermed pådrage danske skatteydere unødvendige udgifter?«

Begrundelse

I dåsesagen har miljø- og energiministeren valgt en konfrontationslinie over for EU, som bringer Danmark direkte mod EF-Domstolen. Alle med indsigt i området er enige om, at Danmark vil tabe sagen.

Selv miljø- og energiministeren mener, vi vil tabe sagen, men har den holdning, at en tabt sag senere kan bruges til politiske miljøargumenter.

Imidlertid er det danske skatteydere, der skal udrede udgifterne til retssagen og alle følgeomkostningerne. Med udsigt til at sagen vil blive tabt, er der derfor tale om at pålægge danske skatteydere helt unødvendige udgifter alene som følge af politisk stivnakkethed. Som regeringschef må det være statsministerens opgave at udstikke retningslinier for fagministrenes adfærd desangående.

Svar (29/10 98)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Alle sager, som Kommissionen indleder mod Danmark for overtrædelse af EF-traktaten, drøftes i EU-specialudvalget vedrørende Juridi-